



Stichting **Volharding**

OKTOBER 2021 - JAARGANG 13 - NR 36

NIEUWSBRIEF

Geboeid door het Woord



Mariska van Veen:

‘Ik hoop dat we als veldwerkers een duidelijk leesbare brief van Christus mogen zijn.’



Namens het bestuur

Het was een bijzondere tijd voor iedereen, COVID-19 heeft grote impact op de wereld en op onze persoonlijke levens. Ook het werk van Stichting Volharding kwam deels stil te liggen. Gelukkig zien we nu weer de stijgende lijn, de boekaanvragen van de cellencomplexen worden weer groter en komen frequenter binnen. Ook mogen de diensten in België weer voorzichtig worden opgestart. U leest hier meer over in deze nieuwsbrief.

Ook binnen de gelederen van Stichting Volharding is beweging. Matthijs Guijt is weer volledig in het onderwijs gaan werken. We willen hem namens ons allemaal heel erg bedanken voor zijn fantastische inzet en organisatietalent, we wensen hem van harte Gods zegen toe. Gelukkig blijft hij nog wel betrokken als bestuurslid. Zijn taken voor de stichting zijn overgenomen door Mariska van Veen. We wensen ook Mariska van harte Gods zegen toe. Het is mooi om te zien hoe ze enthousiast aan de slag is gegaan en het werk voortvarend aanpakt!

Na achttien jaar hebben we dit najaar ook afscheid genomen van Ans Blok. Als vrijwilliger, kartrekker en bestuurslid heeft ze ontzettend veel betekend voor Stichting Volharding. Vanaf het allereerste begin in 1998 was ze betrokken bij het werk. We zijn haar heel dankbaar voor alles wat ze plichtsgetrouw heeft gedaan. We wensen Ans ook vanaf deze plaats alle goeds en van harte Gods zegen toe.

Ik wens u veel genoegens bij het lezen van deze nieuwsbrief!

Hartelijke groet, Dick den Hertog





Anton Hooijmeijer: 'Veldwerk in coronatijd was niet gemakkelijk.'

Als veldwerker van Stichting Volharding mag ik actief zijn in de politiecellencomplexen van Dordrecht, Capelle aan den IJssel en Rotterdam-Doelwater. En ik ben blij en dankbaar dat de meeste coronabeperkingen op die cellencomplexen opgeheven zijn. Veldwerk in een tijd van corona was niet gemakkelijk. Toch mocht ik regelmatig langskomen om de boekenkast aan te vullen. Eén keer werd ik zelfs gemaïld met de vraag of ik langs wilde komen omdat de boeken bijna allemaal op waren, dat was zeer positief! De boeken waren bijna allemaal op omdat de arrestanten de boeken na lezing niet mochten teruggeven vanwege de coronamaatregelen, ze móesten de boeken mee naar huis of naar het Huis van Bewaring nemen.

Als ik naar een cellencomplex ga, vraag ik altijd aan de dienstdoende arrestantenverzorgers of één van hen met mij langs de cellen wil gaan, om de arrestanten persoonlijk een Bijbel of boek te aanbieden. Meestal heb je dan gelijk de mogelijkheid om een kort gesprekje met de arrestanten te voeren. Bij sommige cellencomplexen krijg ik zo nu en dan een apart kamertje, waar ik met een arrestant kan spreken. Onlangs mocht ik na een gesprekje zelfs met een arrestant bidden. Dat is echt heel bijzonder! Toen ik hem vroeg of ik voor hem mocht bidden, zei hij: 'Bidden, hoe gaat dat? Dat heb ik nog nooit gedaan!' Ik zei: 'Bidden is jou opdragen aan de Heere God, aan de Heere Jezus. Hij wil jouw Helper zijn, Hij heeft je lief.' De man barstte in snikken uit..

Wij – u en ik – moeten veel bidden of de Heere dit werk onder arrestanten en het onder het personeel van de cellencomplexen wil zegenen. Het is en blijft iets bijzonders dat veldwerkers van Stichting Volharding toegang hebben tot de politiecellencomplexen in bijna heel Nederland. We hebben dat niet in de laatste plaats te danken aan het vele werk dat onze oprichter, Willem den Hertog, heeft gedaan. Als ik, anno 2021, in de cellencomplexen van regio Rotterdam kom, wordt er regelmatig gevraagd hoe het met Willem gaat. En dan mag ik elke keer weer aanhoren wat hij heeft gedaan op de cellencomplexen, dat hij altijd iets lekkers bij zich had voor het personeel – en zelfs voor de arrestanten. Broeder Den Hertog is voor velen op de complexen een lichtend licht, hij is een christen waarvoor ze diep respect hebben.

Wat is het werk van Stichting Volharding toch mooi om te doen! Om met de blijde boodschap van de Bijbel aan andere mensen te vertellen wie de Heere is. En dat Hij leeft, Hij Die Zelf zegt: 'Ik wil je God zijn, Ik wil je Helper zijn!'

Anton Hooijmeijer







Mariska van Veen: 'Op zoek naar parels in de ontmoeting met arrestanten'

Met ingang van 1 augustus 2021 is Mariska van Veen het nieuwe gezicht van Stichting Volharding. Ze neemt als *medewerker coördinatie & communicatie* het stokje over van Matthijs Guijt. Hoog tijd om kennis te maken met onze nieuwe 'spin in het web', die elke dinsdag gedreven en enthousiast voor onze stichting aan het werk is.

Om maar meteen met de deur in huis te vallen: wie is Mariska?

'Ik mag mij een geliefd kind van mijn hemelse Vader weten. Dagelijks heb ik genade en vergeving nodig en vanuit dit besef mag ik mijn werk voor Stichting Volharding doen. Daarnaast ben ik trouwens als vrijwilliger actief voor Gevangenenzorg Nederland. Ik ben getrouwd met Martijn en samen hebben we een dochter, Suzan. Dagelijks fiets of wandel ik, genietend van de natuur. Ik ben een echt buitenmens. Ook vind ik het heerlijk om in de keuken bezig te zijn en om te genieten van het eten en samenzijn met vrienden aan de ruime eettafel in ons huis! Ten slotte, en dat zal niet verbazen omdat ik voor Stichting Volharding ben gaan werken, lees ik ontzettend graag!'

Je las de advertentie van Stichting Volharding en je was meteen geïnteresseerd. Wat heb je met arrestanten en gedetineerden?

'God heeft de liefde voor gevangenen in mijn hart gelegd. Het is alles in Hem, door Hem en tot Hem. Ruim twaalf jaar geleden ben ik begonnen als vrijwilliger bij Gevangenenzorg Nederland en ik mag nu zeggen: 'Het is mijn passie!' Ik houd van de ruwheid,

het zoeken naar de parels in de ontmoeting met arrestanten en gedetineerden; en reken maar dat die parels er zijn.. Het is de liefde en passie voor onze doelgroep die me motiveert. En daarbij geloof ik dat God deze uitdaging bij Stichting Volharding op mijn weg gebracht heeft.'

Je bent inmiddels al een paar maanden geleden gestart met je werkzaamheden. Wil je wat van je eerste ervaringen met ons delen?

'Het is een grote uitdaging om het Evangelie zichtbaar te maken onder hen die gevangen zitten, om een boodschap van hoop te verspreiden. We hebben als Stichting Volharding een bijzondere positie en daar moeten

we verantwoordelijk mee omgaan. Daarin wil ik onze veldwerkers dan ook graag ondersteunen en motiveren. De eerste keer dat ik met Matthijs mee ging naar een cellencomplex werd ik me daar heel bewust van. Wie ontmoet de arrestantenverzorger, arrestant (als die ontmoeting mogelijk is) of de schoonmaker van het complex als ik binnenkom? Hoe stel ik me tegenover hen op? Wat zeg ik? Wat straal ik uit? Ik hoop dat we als veldwerkers een duidelijk leesbare brief van Christus mogen zijn. Zó mogen we zaaien en God weet wat de uitwerking zal zijn. Dat vraagt een biddende houding, om vertrouwen. Zodat we het werk dat we mogen doen, over kunnen geven in Gods hand.'





Weer kerkdiensten in Merksplas - een verslag

Het is zondag 1 maart 2020 als een groep vrijwilligers van Stichting Volharding naar de gevangenis in het Belgische Merksplas mag met aalmoezenier Jaco Hakkenberg. Het thema van zijn dienst is: de les van de graankorrel. Sterven aan alles wat van jezelf is, zodat je vrucht mag gaan dragen vanuit Jezus! We waren getuige van een mooie dienst en we zagen al weer uit naar de volgende, niet wetend dat deze nog een taai anderhalf jaar op zich zou laten wachten.

Half september 2021 krijgt Ans Blok het verblijdende bericht door dat er vanaf oktober weer diensten gehouden mogen worden in Merksplas! Kort daarop zitten de kartrekkers om tafel om God hiervoor te danken en om een planning te maken voor de invulling van de zanggroepen. Er worden per dienst totaal vijf zangers/muzikanten toegelaten. Het idee wordt aangedragen om de eerste dienst met de kartrekkers in te vullen om zo elkaar te bemoedigen, waardoor ieders hart weer nieuwe inspiratie ontvangt.

Op zondag 3 oktober worden Ans, Cees, Pieter, Emile en Roland weer binnengelaten via de dikke stalen deuren, waarvan de elektrische sloten hun typische geluid laten horen nadat het verzoek tot doorgang wordt bevestigd. Aalmoezenier Kees Bezemer staat ons al op te wachten.

Eenmaal op de grote verstilde binnenplaats wordt er niet naar rechts afgeslagen richting het cellenblok waar de grote kapel gevestigd is, omdat deze gedurende een periode van zo'n zes jaar gerenoveerd gaat worden. Nee, de route gaat rechtuit onder de reusachtige bomen door, langs een opgedroogde fontein die de binnenplaats aan de achterzijde afbakt. Recht voor ons bevindt zich een losstaand gebouw, waar we door een bewaker worden binnengelaten. Op de eerste verdieping is een lokaal omgebouwd tot kapel. De bekende gietijzeren lessenaar staat ons al trouw op te wachten.

We zingen de liederen nog een keer door en al gauw komen de jongens binnen. Gedurende de tijd dat je je in de gebouwen beweegt, is het dragen van een mondkapje verplicht. Eenmaal op je zitplaats mag deze af. Er komen zeven jongens naar de dienst. Kees Bezemer heeft De goede Herder als thema gekozen naar aanleiding van Johannes 10. De aandacht van de jongens is groot. Hier krijgt de Heilige Geest de ruimte om van Gods genade uit te delen. Hij Zelf zoekt de verloren, verwonde schapen op en leidt ze naar de veilige stal. De gelijkenis wordt hier en nu op deze plaats realiteit. God laat ons bijna tastbaar zien dat Hij in een zachte stilte bouwt aan Zijn Koninkrijk! Wat mooi om daaraan mee te mogen werken!



Na de dienst geven we de mannen een hand of een boks en wensen hen Gods zegen. Buiten de poort wordt de dienst in het fietsenhok geëvalueerd onder het genot van een bakje koffie en een puntje gebak, volgens de door Gerrit ingestelde traditie.

We kijken terug op een zegenrijke dienst en bidden om continuïteit en toewijding voor deze nieuwe periode!

Roland van Rossum

'Verwonderd en dankbaar!'

Verwonderd en dankbaar kijk ik terug op de tijd dat ik, als vrijwilliger, kartrekker en ook als bestuurslid, betrokken ben geweest bij het werk onder arrestanten en gedetineerden.

Verwonderd dat de Heere zoveel deuren opende, terwijl gevangenen soms onmogelijke bunkers lijken.

Verwonderd dat iedere week zoveel gevangenen vrijwillig en trouw naar de diensten in de gevangenis komen.

Verwonderd dat de Heere mensen, die in het gewone leven afgeschreven zijn, verandert.

Verwonderd dat criminelen mijn broeders en zusters in Christus werden.

Verwonderd over alle vrijwilligers die telkens weer klaar staan om tijd en energie te steken in het zingen en musiceren in de diensten.

Verwonderd omdat zoveel jonge mensen met hart en ziel dit werk zijn toegedaan. En omdat de Heere ook in hun harten werkt.

Verwonderd dat bezoekbroeders al jaren trouw hun gevangene bezoeken, en dat blijven doen zelfs al wordt hij overgeplaatst naar een gevangenis veel verder weg.

Verwonderd dat ex-gevangenen kerkdiensten 'buiten' gaan bijwonen omdat ze niet meer zonder de Heere kunnen.

Verwonderd over de foto die ik kreeg van drie ex-gevangenen uit Merksplas, die nu in een halfopen instelling verblijven en ervoor kiezen om op hun vrije zondag naar de kerkdiensten in Gent te gaan.

Verwonderd over alles wat ik van gevangenen leerde tijdens Bijbelstudies, over hoe puur en onbevangen zij de Bijbel lezen.

Verwonderd over alle mensen die telkens weer onze stichting voorzagen van de middelen om Bijbels in allerlei talen te kunnen uitdelen.

Met vreugde en dankbaarheid kijk ik terug, zeker op de beginjaren, toen het soms een zoektocht was hoe alles georganiseerd moest worden.

Met vreugde en dankbaarheid denk ik aan al die jaren dat Willem den Hertog de kar trok. Zijn liefde tot de Heere en de mannen achter de muren en de ontmoetingen waarover hij vertelde, gaf dat velen (ook ik!) oog kregen voor dit stukje van Zijn wijngaard.

Verwonderd ook over het werk op de cellencomplexen, wat begon met persoonlijke gesprekken van Willem, terwijl ik de boekenkasten aanvulde en langs de cellen ging om een Bijbel of lezenswaardig boek aan te bieden.

Verwonderd dat dit werk, dat zo klein begon, nu zo uitgebreid is dat in bijna alle Nederlandse politiecellencomplexen nu een boekenkast met Bijbels en christelijke boeken staat.

Verwonderd omdat er door het hele land telkens mensen bereid zijn boekenkasten op deze cellencomplexen 'bij te houden' en waar het mogelijk is een Bijbel of boek te aanbieden en voor iedere arrestant een vriendelijk woord te hebben.

Verwonderd en dankbaar om betrokken te mogen zijn bij het werk in Zijn Koninkrijk, te hebben gezien en gehoord dat niemand voor de Heere te slecht is, er is genade voor ieder die Hem daarom vraagt.

Alle bestuursleden van al die jaren, het langst met Willem en nu een aantal jaren met Dick als voorzitter, dank voor alles! Mooi als we ons verwonderden over wat de Heere deed. Datzelfde zeg ik zeker ook tegen alle vrijwilligers: dank voor de gesprekken van hart tot hart, vaak als we met de auto terugreden uit een gevangenisdienst. Bovenal zegen op het werk van Stichting Volharding. Gods werk gaat door!

Ans Blok



Vrij van schuld

Zover het oosten is van het westen, zo ver heeft Hij onze overtredingen van ons gedaan. (Psalm 103:12)

Cyntia zit in de gevangenis en ze weet hoe schuld voelt. Misschien zal ze tegen niemand toegeven dat ze ergens schuldig aan is, maar als het donker is in haar cel en er niemand luistert, verradt haar hart haar schuldgevoel.

De duivel vindt het fijn om ons aan schuld gebonden te houden. Satan fluistert in onze oren dat we waardeloos zijn en hij herinnert ons eraan wat we verkeerd hebben gedaan. Hij wijst beschuldigend met zijn vinger naar ons en zet ons vast. Hij liegt tegen ons en wil ons doen geloven dat God nooit van ons zou kunnen houden vanwege onze misdaden en het leed dat we tijdens ons leven veroorzaakt hebben. Luister niet naar die leugens! Onthoud dat satan een leugenaar en een moordenaar is.

God laat ons niet in de steek in onze zonden (zie Psalm 34:23). Jezus knijpt nooit een oogje dicht als we zondigen, maar Hij staat ook niet toe dat onze zondige daden een blokkade worden voor Zijn liefde (zie Johannes 8:1-11).

We kunnen zelf onze schuld niet oplossen. We kunnen onszelf niets wijsmaken en denken dat als we maar vaak genoeg naar de kerk gaan, we onze schuld kunnen terugbetalen of naar therapie gaan voor zedendelinquenten, onze schuld zal verdwijnen. We moeten oog in oog komen te staan met Jezus, op onze knieën vallen en Zijn liefdevolle vergeving aanvaarden. Wanneer we oog in oog staan met Jezus zien we onszelf in Zijn licht. Alleen dan zien we onze zonden als een blokkade voor Zijn doel met ons leven.

De tekst van vandaag leert ons dat God onze zonden van ons verwijdt, zo ver het oosten is van het westen – een oneindige, onvoorstelbare afstand. Door Zijn goedheid en genade verklaart God ons zowel 'onschuldig' als 'rechtvaardig'. Hij maakt ons gereed om Hem te dienen.

Uit: 'Zitten met God. Overdenkingen en gebeden voor mannen en vrouwen in de gevangenis' (James C. Vogelzang). Wilt u dit waardevolle boek aanvragen voor iemand die in detentie zit? Laat het ons weten!



Colofon

Stichting Volharding
Karekiet 5, 3245 TX Sommeldijk



Missie Het is de missie van Stichting Volharding om arrestanten en gedetineerden (opnieuw) in aanraking te brengen met het Evangelie van Gods liefde en genade voor zondige en gebroken mensen. Daarom bieden we kosteloos Bijbels en christelijke lectuur (met name getuigenissen van ex-criminelen) aan in bijna alle Nederlandse politiecellencomplexen, maar ook in Nederlandse en Belgische gevangenissen.

Bestuur Matthijs Guijt, Dick den Hertog, Karel van Holten en Gertjan Spijk

Secretariaat Karel van Holten, secretaris@stichtingvolharding.nl

Coördinatie & kantoor

Mariska van Veen
E-mail: info@stichtingvolharding.nl
Telefoon: 06-20349626

Contactgegevens

Website: www.stichtingvolharding.nl
E-mail: info@stichtingvolharding.nl
Telefoon: 06-20349626
Facebook: Stichting Volharding
Kamer van Koophandel: 24352363

Giften/sponsoring

penningmeester@stichtingvolharding.nl
Rabobank: NL68 RABO 0342 0853 36